

Ο κορυφαίος μας ηθοποιός Βαγγέλης Πρωτοπαπάς !

Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Μεγαλωμένος σε ένα αστικό περιβάλλον με πατέρα δικαστικό και βουλευτή τον Δημήτριο Πρωτοπαπά, ο Βαγγέλης Πρωτοπαπάς προορίζονταν κατά τις επιταγές του πατέρα του για δικηγόρος, αλλά με ξεχωριστή αγάπη και έφεση για το θέατρο, πάραυτα θα εγκαταλείψει τη νομική στο α΄ έτος για να γραφτεί το 1938 στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, όπου και ξεκίνησε την μακρά και εύκρατη καλλιτεχνικά καριέρα του, ιδίως στο θέατρο, τον κινηματογράφο, αλλά και την τηλεόραση, δίνοντάς μας, ανεπανάληπτες ερμηνείες, που δικαίως τον κατατάσσουν στους κορυφαίους μας

ηθοποιούς του 20-ου αιώνα. Ο Βαγγέλης Πρωτοπαπάς είδε το φως της ζωής στην Τήνο το 1917. Με την αποπεράτωση των γυμνασιακών του σπουδών και ένα σύντομο πέρασμα στη νομική Αθηνών, ενεγράφη το 1937 στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου. Την διέκοψε για τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις το 1938, για να την ολοκληρώσει ως αριστεύσας το 1942. Σημειώνοντας τις έξοχες υπηρεσίες στου στην πατρίδα στο αλβανικό μέτωπο, όπου και παρασημοφορήθηκε, με το μετάλλιο του Σιδηρού Σταυρού, εξαίρετων πράξεων !

Αμιγώς στην μακρά και πολυδύναμη καλλιτεχνική διαδρομή του, την περίοδο 1947-1958,

συμμετείχε σε πολλές θεατρικές παραστάσεις με τον Βασίλη Λογοθετίδη, πραγματοποιώντας περιοδείες σε Αμερική, Αγγλία και Κωνσταντινούπολη, μέσω των οποίων εξακτίνωσε την υψηλού κύρους δραματική του ταυτότητα. Η εκδημία όμως του ατίμητου φίλου του Βασίλη Λογοθετίδη το 1960, αλλάζει ριζικά την καλλιτεχνική διαδρομή του Βαγγέλη Πρωτοπαπά. Το 1960 συμμετείχε στην παράσταση Νασρεντζίν Χότζας και

επακολούθησε μια λαμπρή και γόνιμη συνεργασία με τον Ντίνο Ηλιόπουλο, με τις παραστάσεις : Εξοχικόν κέντρον "Ο Έρως" τον Δεκέμβριο του 1960, «Ο έμπιστος κύριος Μανιέ» τον Μάρτιο του 1961 και «Ο φίλος μου ο Λευτεράκης» τον Μάιο του 1961. Τον Ιούνιο του 1962 συμμετείχε στην

κορυφαία παράσταση «Οδός ονείρων» του Μίνωος Αργυράκη, με μουσική του έσοχου Μάνου Χατζηδάκη, συμπρωταγωνιστώντας πλάι στον απaráμιλλο Δημήτρη Χόρν. Επακολούθησε η συνεργασία του ως συνθιασάρχης με την Χριστίνα Σύλβα, με μια μακρά περιοδεία στην επαρχία το διάστημα 1962-63, με τις παραστάσεις : «Ερωτικό κυνήγι», «Ο πύργος των καταιγίδων», «Εκείνη τη νύχτα», «Άννα Λουκάστα».

Την περίοδο 1964-65 ο μεγάλος μας ηθοποιός προσκαλείται από τον φίλο και συμμαθητή του στο Εθνικό Θέατρο Αλέξη Σολωμό, όπου και εγκαινιάζει μια νέα δημιουργική καλλιτεχνικά περίοδο στη ζωή του. Πρόβα τζενεράλε κάνει με την παράσταση «Ντόνα Ντιάνα», όπου πραγματοποιεί μια αριστοτεχνική συμμετοχή στον ρόλο του Περίν, με εγκωμιαστικές κριτικές. Και έπονται 13 χρυσά στην κυριολεξία χρόνια στο Εθνικό, που απογειώνουν τη θεατρική του σταδιοδρομία, με παραστάσεις των : Μολιέρου ("Ταρτούφος" και "Κατά φαντασίαν ασθενής"), Κάρλο Γκολντόνι (το "Ατλαζένιο γοβάκι"), Λουίτζι Πιραντέλλο, Ουίλλιαμ Σαίξπηρ

("Δωδέκατη Νύχτα", "Τρικυμία", "Όπως αγαπάτε"), Εντουάρντο Ντε Φιλίππο ("Ο Δήμαρχος της συνοικίας Σανιτά"). Αλλά και με έσοχες συνάμα ερμηνείες στο πεδίο της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας και κωμωδίας με παραστάσεις του Αριστοφάνη στην Επίδαυρο και το Ηρώδειο. Ενδεικτικές είναι και οι αξεπέραστες υποκριτικές του ερμηνείες στις παραστάσεις : Ιππής, Σφήκες, Πλούτος του Αριστοφάνη, με τους μεγάλους μας ηθοποιούς Χριστόφορο Νέζερ, Μιχάλη Καλογιάννη, Μαίρη Αρώνη, Ελένη Χαλκούση, Παντελή Ζερβό κ.ά. στην Επίδαυρο, στο Ηρώδειο, σημειώνοντας και την περιοδεία του Εθνικού Θεάτρου στον Καναδά το 1967. Και το 1976 αναλαμβάνει καλλιτεχνικός διευθυντής στο «Άρμα Θέσπιδος», ανεβάζοντας αριστουργήματα του κλασικού και του ελληνικού δραματολογίου.

Σε ότι αφορά την έπαλξη του κινηματογράφου και εκεί ο πολυτάλαντος Βαγγέλης Πρωτοπαπάς, μας χάρισε υποδειγματικές ερμηνείες, ιδίως πλάι στο alter ego του Βασίλη Λογοθετίδη, που λάμπρυναν τη μεγάλη μας οθόνη. Αναφέρουμε χαρακτηριστικά τις : 1948 «Οι Γερμανοί ξανάρχονται», 1952 «Ένα βότσαλο στη λίμνη», 1954 «Δεσποινίς ετών 39», 1955 «Η κάλπικη λίρα», «Ούτε γάτα, ούτε ζημιά», 1956 «Ο ζηλιάρोगατος», 1957 «Δελησταύρου και υιός», 1958 «Ένας ήρωας με παντούφλες», 1962 «Του Κουτρούλη ο γάμος» κ.α. Για να κλείσει η εύκρατη υποκριτικά παρουσία του και στην μικρή μας οθόνη, με επίσης πολυδύναμες λυρικά συμμετοχές, που μας έκαναν να τον αγαπήσουμε και από το γυαλί. Μνημονεύουμε χαρακτηριστικά τις : 1975 «Η Θέμις έχει κέφια», 1976 «Το θέατρο της Δευτέρας», 1978 «Η λεηλασία μιας ζωής», 1979 «Το ημερολόγιο ενός θυρωρού», 1983 «Χαμογελάστε παρακαλώ», 1985 «Ο Ανδροκλής και τα λιοντάρια του» κ.α. Ο Βαγγέλης Πρωτοπαπάς είχε παντρευτεί με την Αντωνία Δραγάτη και απέκτησε μαζί της ένα παιδί τον Δημήτρη. Συνεδέετο μα μακρά φίλια πέραν του Βασίλη Λογοθετίδη, με τον Δημήτρη Χόρν που υπήρξε συναπόφοιτός του στη Δραματική Σχολή του Εθνικού, με τον μεγάλο σκηνοθέτη Αλέξη Σολομό και την κορυφαία μας διανοούμενη και ηθοποιό Μελίνα Μερκούρη. Στις 21 Μαΐου 1995 σε ηλικία 78 ετών, ο Βαγγέλης Πρωτοπαπάς χτυπημένος από την νόσο του Αλτσχάιμερ, έφυγε από τη ζωή και κηδεύτηκε σε πάνδημη θλίψη στο νεκροταφείο Καλλιθέας. Υπήρξε ένας από τους κορυφαίους μας ηθοποιούς, που μεγάλυναν την ελληνική δραματουργία !

Φιλμογραφία

- 1948 Οι Γερμανοί ξανάρχονται
- 1949 Τελευταία αποστολή
- 1952 Ένα βότσαλο στη λίμνη
- 1953 Σάντα Τσικίτα
- 1954 Οι παπατζήδες, Δεσποινίς ετών 39
- 1955 Η κάλπικη λίρα, Ούτε γάτα, ούτε ζημιά
- 1956 Ο ζηλιάρोगατος
- 1957 Δελησταύρου και υιός
- 1958 Ένας ήρωας με παντούφλες
- 1961 Ο σκληρός άντρας
- 1962 Του Κουτρούλη ο γάμος, Κατηγορούμενος ο έρως, Ο ατσίδας
- 1963 Παλικάρακια της παντρείας
- 1966 Ο καμπούρης
- 1980 Το μεγάλο ρουθούνι, Γεύση από Ελλάδα
- 1987 Τράβα μου μία φωτογραφία
- 1988 Στιγμές αδυναμίας

Η Ρίτα και το Ριτάκι
1990 Χωρίς αύριο

Τηλεοπτικές εμφανίσεις

1975 Η Θέμις έχει κέφια
1976 Το θέατρο της Δευτέρας
1977 Αφροδίτη
1978 Η λεηλασία μιας ζωής
1979 Το ημερολόγιο ενός θυρωρού
1983 Χαμογελάστε παρακαλώ
Το θέατρο της Δευτέρας
1985 Ο Ανδροκλής και τα λιοντάρια του
1990 Πατήρ, υιός και πνεύμα

**Ο συγγραφέας Πάνος Ν. Αβραμόπουλος, είναι Μ.Σc Δ/χος Μηχανικός Ε.Μ.Π.
www.panosavramopoulos.blogspot.gr*